

Ötv'nin Kdv Matrahına Dahil Olmaması Gerektiği Yönündeki Eleştirilere Son Verecek Bir Anayasa Mahkemesi Kararı Yayınlanmıştır

Lebib Yalkın Mevzuat Dergisi, Eylül 2015 sayısında yayınlanmıştır.

Güray ÖĞREDİK
Serbest Muhasebeci Mali Müşavir
MAZARS/DENGE
Kıdemli Müdür

ÖZET: İstanbul 2. Vergi Mahkemesi, “KDV matrahına dâhil edilmesi gereken **“vergi”**nin, katma değer üretildiği safhalarda o mal veya hizmet için ödenen KDV olması gerektiği; **katma değer vergisinde mal ya da hizmetin üretiminden tüketiciye kadar her el değiştirme aşamasında “katılan değer” vergilenmesi gerektiği, yoksa KDV ile aynı maksada yönelik olmakla beraber daha sınırlı emtiaların tüketimini vergilendiren başka bir verginin KDV'nin matrahına dâhil edilmemesi gerektiği, ÖTV'nin niteliği gereği tek seferde alınan ve kanunda sayılan bazı mallar için geçerli olan bir vergi olduğu, birçok hususta ÖTV ve KDV aynı vergi grubu (harcamalar üzerinden alınan vergiler grubu) içinde yer alsalar da anılan yönleriyle ÖTV'nin KDV'den ayrıldığı, üretim aşamasında ve katma değer vergisinin temel felsefesi ve dinamikleri içerisinde yer almayan bir verginin (ÖTV'nin) katma değer vergisinin ruhuna ve konuluş amacına aykırı bir şekilde KDV'nin matrahına dahil edildiği” iddiaları ile KDV Kanununun 24/b maddesinde yer alan **“vergi”** ibaresinin iptali istemiyle Anayasa Mahkemesine başvurmuş, Anayasa Mahkemesi ise **“Mükerrer vergilendirmeden söz edilebilmesi için aynı kaynaktan, aynı yapıdan birden fazla vergi alınması gerektiği, KDV ile ÖTV'nin her ikisinin de harcamalar üzerinden alınmakla birlikte yapılarının birbirinden farklı olduğu, dolayısıyla sözü edilen iki vergi türünün aynı kaynaktan alınsalar da yapı itibarıyla aynı olmadıkları anlaşıldığından mükerrer vergilendirmeden söz edilemeyeceği, vergilerin satılan malın maliyetine dâhil olan ve malın satış bedelini etkileyen bir unsur olduğu, Avrupa Konseyi'nin katma değer vergisi hakkında ortak kuralları belirleyen 28.11.2006 tarihli, 2006/112/EC sayılı Direktifi'nin 78. maddesinde de katma değer vergisi matrahının kapsamına, vergi, resim ve harçların dâhil edileceğinin öngörüldüğü, dolayısıyla söz konusu kuralın sadece ülkemize özgü olmayıp katma değer vergisi hakkında uluslararası mevzuatta da benzer şekilde düzenlendiği, bu itibarla malın maliyetine dâhil olan ve malın satış bedelini etkileyen unsurlardan olan vergilerin de itiraz konusu kural (KDVK Madde 24/b) gereğince katma değer vergisinin matrahına dâhil edilmesinin, sistem bütünlüğünün bir gereği olduğu ve Anayasa'ya aykırı bir yönü bulunmadığı”** gerekçesi ile yapılan başvuruyu reddetmiş, KDV Kanununun 24/b bendinde yer alan **“vergi”** ibaresinin Anayasa'ya uygun olduğuna hükmetmiştir.**

ANAHTAR KELİMELER: ÖTV, KDV, KDV matrahı, katma değer.

1. GİRİŞ

Bilindiği üzere ÖTV'ye tabi teslimlerde KDV matrahına ÖTV tutarı da dahil olmaktadır. Bunun yasal gerekçesi KDV Kanununun 24. Maddesinin (b) bendi ile ÖTV Kanununun 11. maddesidir. Uygulamada **“verginin vergisi”** alındığı gerekçesi ile bilhassa ÖTV açısından bu konu birçok eleştiriye konu olmuştur. Tabii konunun sadece ÖTV açısından değil, teslim konu mal veya hizmet bedeli içinde yer alan her türlü vergi açısından ele alınması gerekmekte

olup, söz konusu bedel içinde yer alan vergiler mevcut düzenlemenin lafzı gereği KDV matrahına dahil olmak zorundadır.

İstanbul 2. Vergi Mahkemesi, KDV Kanununun 24. Maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan “**vergi**” ibaresinin Anayasa’ya aykırı olduğu iddiası ile iptali istemiyle Anayasa Mahkemesine başvurmuştur. Anayasa Mahkemesinin konu hakkındaki 25.12.2014 tarih ve E.2013/48 – K.2014/198 sayılı kararı 07.04.2015 tarih ve 29319 sayılı Resmi Gazete’de yayınlanmıştır. Yazımızda söz konusu başvurunun gerekçelerine ve sonrasında ise Anayasa Mahkemesinin gerekçeli kararına yer vererek konu hakkında düşüncelerimizi açıklayacağız.

2. YASAL MEVZUAT

KDV Kanununun “**Matraha dahil olan unsurlar**” başlıklı 24. Maddesi aşağıdaki gibidir:

“Matraha dahil olan unsurlar

Aşağıda yazılı unsurlar matraha dahildir:

a. Teslim alanın gösterdiği yere kadar satıcı tarafından yapılan taşıma, yükleme ve boşaltma giderleri,

*b. Ambalaj giderleri, sigorta, komisyon ve benzeri gider karşılıkları ile **vergi**, resim, harç, pay, fon karşılığı gibi unsurlar,*

c. Vade farkı, fiyat farkı, faiz, prim gibi çeşitli gelirler ile servis ve benzer adlar altında sağlanan her türlü menfaat, hizmet ve değerler.”

Uyuşmazlık konusu düzenleme, (b) bendindeki “vergi” ibaresidir.

(1) Sıra numaralı ÖTV Genel Tebliğinin “**Verginin Matrahi**” başlıklı 10. Maddesinde ise aşağıdaki düzenlemeye yer verilmiştir:

“ÖTV Kanununun 11 inci maddesinde verginin matrahının; bu Kanuna ekli (II), (III) (tütün mamulleri hariç) ve (IV) sayılı listelerdeki malların ithalinde, ilk iktisabında veya tesliminde hesaplanacak ÖTV hariç olmak üzere, KDV matrahını oluşturan unsurlardan teşekkül edeceği hükme bağlanmıştır. (III) sayılı listedeki mallardan tütün mamullerinde ise ÖTV'nin matrahi, bu mamullerin nihai tüketicilere perakende satış fiyatı olarak belirlenmiştir. Anılan maddede, (I) sayılı listedeki mallar için maktu vergi tutarları belirleneceği hükme bağlanmıştır.

*ÖTV matrahına esas alınacak olan KDV matrahının tespitinde, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 20 ila 27. maddeleri hükümleri ile bu hükümlere ilişkin Katma Değer Vergisi Genel Tebliğlerinde yapılan açıklamaların dikkate alınacağı tabiidir. KDV matrahi, teslim veya ithal edilen malın bedeli ile birlikte vergi, resim, harç, pay ve fon gibi unsurları da kapsadığından, yukarıda açıklandığı şekilde tespit edilen **KDV matrahına ÖTV de dahil olacaktır.**”*

3. İSTANBUL 2. VERGİ MAHKEMESİNİN İPTAL BAŞVURUSUNUN GEREKÇELERİ

İstanbul 2. Vergi Mahkemesi, KDV Kanununun 24/b maddesinde yer alan “**vergi**” ibaresinin Anayasa'nın 2. ve 73. maddelerine aykırılığını ileri sürülerek iptali için Anayasa Mahkemesine başvurmuştur. Başvuru kararının gerekçe bölümü aşağıdaki gibidir:

“... Bilindiği üzere 25.10.1984 tarihinde kabul edilip 02.11.1984 gün ve 18563 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu ülkemizde yıllardan beri uygulanan muamele vergilerini belirli bir düzene kavuşturmanın yanı sıra mükellefler ve idare açısından da takibi kolay yeni bir sistem öngörmüştür. Katma Değer Vergisi Kanunu ile sekiz adet yaygın muamele vergisi kaldırılmış ve yansıtma özelliği nedeniyle vergilendirmede adalet ilkesinin önüne geçen şelale etkisi de ortadan kaldırılmıştır. Bu vergi aynı zamanda Avrupa Birliği uyum sürecinde de olumlu yönde etkiler doğurmuş Türk Vergi Mevzuatının Birlik müktesebatına uyum noktasında kilit rol oynamıştır.

Katma değer vergisi yukarıda ifade edildiği gibi Türkiye'de 1984 yılında yürürlüğe girmiş ise de; başta Fransa olmak üzere birçok Avrupa ülkesinde uygulanan bir vergi türüdür. Hatta Avrupa Birliği içinde de kilit bir öneme sahiptir.

Katma değer vergisinde üretim, dağıtım ve hizmet sektörleri her safhada vergiye tabi tutulmakta, ancak sistemin içindeki indirim mekanizması dolayısıyla işletme girdileri için ödenen vergiler indirilmek suretiyle yalnızca o safhada eklenen katma değer vergilendirilmiş olmaktadır. Böylece katma değer vergisi sisteminin özelliği gereği vergi yükü değiştirme safhasına göre kümülatif bir şekilde artmamakta, üstelik her safhada vergi alındığından, vergi nispetlerini yüksek tutma zorunluluğu da bulunmamaktadır.

3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 1. maddesinde katma değer vergisinin konusunu oluşturan teslim ve hizmetler belirlenmiştir. Buna göre, Türkiye'de yapılan 1. Ticari, sınai, zirai faaliyet ve serbest meslek faaliyeti çerçevesinde yapılan teslim ve hizmetler, 2. Her türlü mal ve hizmet ithalatı, 3. Diğer faaliyetlerden doğan teslim ve hizmetler: a) Posta, telefon, telgraf, teleks ve bunlara benzer hizmetler ile radyo ve televizyon hizmetleri, b) (Değişik bent: 14/03/2007-5602 S.K./10..mad) Her türlü şans ve talih oyunlarının tertiplenmesi ve oynanması, c) Profesyonel sanatçıların yer aldığı gösteriler ve konserler ile profesyonel sporcuların katıldığı sportif faaliyetler, maçlar, yarışlar ve yarışmalar tertiplenmesi, gösterilmesi, d) (Değişik bent: 29/06/2001 - 4706 S.K./8. md; Değişik bent: 16/06/2009-5904 S.K./8.mad) Müzayede mahallerinde ve gümrük depolarında yapılan satışlar ile 10/2/2005 tarihli ve 5300 sayılı Tarım Ürünleri Lisanslı Depoculuk Kanununa göre düzenlenen ürün senetlerinin, senedin temsil ettiği ürünü depodan çekecek olanlara teslimi, e) Boru hattı ile ham petrol, gaz ve bunların ürünlerinin taşınmaları, f) Gelir Vergisi Kanununun 70 inci maddesinde belirtilen mal ve hakların kiralanması işlemleri, g) Genel ve katma bütçeli idarelere, il özel idarelerine, belediyeler ve köyler ile bunların teşkil ettikleri birliklere, üniversitelere, dernek ve vakıflara, her türlü mesleki kuruluşlara ait veya tabi olan veyahut bunlar tarafından kurulan veya işletilen müesseseler ile döner sermayeli kuruluşların veya bunlara ait veya tabi diğer müesseselerin ticari, sınai, zirai ve mesleki nitelikteki teslim ve hizmetleri, h) Rekabet eşitsizliğini gidermek maksadıyla isteğe bağlı mükellefiyetler suretiyle vergilendirilecek teslim ve hizmetler katma değer vergisinin konusunu oluşturmaktadır.

Öte yandan aynı Kanunun "Matraha dahil olan unsurlar" başlıklı 24. maddesinin "b" bendinde, ambalaj giderleri, sigorta, komisyon ve benzeri gider karşılıkları ile vergi, resim, harç, pay, fon karşılığı gibi unsurların katma değer vergisi matrahına dahil olduğu

*düzenlenmiştir. Bakıldığında, söz konusu düzenlemede "vergi" ifadesinin vergi tekniği açısından izahı söz konusudur. **Bu izah vergi adaleti ve katma değer vergisi sistemi içinde kaldığında kabul edilebilir niteliktedir. Buna göre katma değer vergisi matrahına dâhil edilmesi gereken vergi, katma değerün üretildiği safhalarda o mal veya hizmet için ödenen katma değer vergisi olmalıdır. Yoksa katma değer vergisi ile aynı maksada yönelik olmakla beraber daha sınırlı emtiaların tüketimini vergilendiren başka bir verginin katma değer vergisinin matrahına dâhil edilmemesi gerekmektedir.***

Nitekim, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu'nun verginin matrahını düzenleyen (o dönem yürürlükte bulunan 3065 sayılı Kanununun 27. maddesinin) gerekçesinde de katma değer vergisinin matrahını vergiye tabi işlemin karşılığını teşkil eden bedelin oluşturduğu, bu bedelin içine taşıma, yükleme, boşaltma, müşteriye fatura edilen giderler her türlü vergi, resim, harç...benzeri adlar altında sağlanan her türlü menfaat, hizmet ve değerlerin esas itibarıyla dahil bulunduğu, ticari hayatta işlemlerin genellikle bu doğrultuda yürütüldüğü, maddenin muvazaalı yollarla matrahın daraltılmasını önlemek amacıyla tedvin edildiği vurgulanmıştır.

*Bilindiği üzere Türk Vergi Sisteminde ikinci dolaylı vergi "reformu" Özel Tüketim Vergisi Kanunu ile 1 Ağustos 2002 'de yapılmıştır. Özel tüketim vergisi uygulaması ile belirli ve az sayıda mal grubu kapsama alınarak bir yandan söz konusu malların vergilendirilmesine ilişkin oldukça karmaşık hale gelen mevcut yapının basitleştirilmesi sağlanmakta diğer yandan ise basitleşen sistem yardımıyla yükümlülerin vergiye gönüllü uyumlarına katkı sağlanması hedeflenmektedir. Dolaylı vergiler alanında ciddi bir basitleştirme öngören Özel Tüketim Vergisi Kanunu ile 16 adet vergi, harç, fon ve pay yürürlükten kaldırılmıştır. Önceki dağınık vergilendirme yerine tek bir başlık altında özel tüketim vergisi getirilmiştir. **Ancak özel tüketim vergisi niteliği gereği tek seferde alınan ve Kanunda sayılan bazı mallar için geçerli olan bir vergidir. Birçok hususta aynı vergi grubu içinde yer alsalar da anılan yönleriyle özel tüketim vergisi katma değer vergisinden ayrılmaktadır.***

Yukarıda değinilen ve Anayasaya aykırılığı iş bu itiraz başvurusuna konu edilen Kanun hükmü gereğince katma değer vergisi, özel tüketim vergisine tabi ürünlerde mal bedeli ve özel tüketim vergisi toplamı üzerinden ayrıca hesaplandığından 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 24/b ve Özel Tüketim Vergisi Kanunu'nun 11. maddeleri gereğince, kanun kapsamındaki ürünler üzerinden hesaplanan özel tüketim vergisi, bu ürünler üzerinden ayrıca hesaplanan katma değer vergisinin matrahına dahil edilmektedir. Nitekim uyuşmazlık konusu olayda da; özel tüketim vergisi katma değer vergisinin matrahına dahil edilmiş, mal teslimi ve ithalatından alınan bir vergi üzerinden aynı karakterli başka bir vergi (dolayısıyla vergiden vergi) alınmasına neden olan katma değer vergisi tarhiyatı yapılmıştır.

Bu durum, üretim aşamasında ve katma değer vergisinin temel felsefesi ve dinamikleri içerisinde yer almayan ve üstün kamu ve vergilendirme gücünün bir ürünü olan bir verginin başka bir verginin, vergilendirme ölçütü olan matrahına dahil edilmesi nedeniyle katma değer vergisinin ruhuna ve konuluş amacına aykırı olduğu gibi bu hususlara ilişkin ilkeleri düzenleyen Anayasanın 2. ve 73/2. maddelerine de aykırılık teşkil etmektedir.

4. ANAYASA MAHKEMESİNİN İPTAL BAŞVURUSUNU REDDETME GEREKÇELERİ

Anayasa Mahkemesi, İstanbul 2. Vergi Mahkemesinin, KDV Kanununun 24. Maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinden yer alan “vergi” ibaresinin iptali istemini aşağıda yer alan gerekçeli kararı ile reddetmiştir.

“Başvuru kararında, mal teslimi ve ithalatından alınan özel tüketim vergisinin aynı karakterli katma değer vergisi matrahına dâhil edildiği ve bu suretle aynı eşya için ödenen özel tüketim vergisi üzerinden de katma değer vergisi alındığı belirtilerek kuralın, Anayasa'nın 2. ve 73. maddelerine aykırı olduğu ileri sürülmüştür.

*Kanun'un 24. maddesinin birinci fıkrasının itiraz konusu kuralın da yer aldığı (b) bendinde, ambalaj giderleri, sigorta, komisyon ve benzeri gider karşılıkları ile **vergi**, resim, harç, pay, fon karşılığı gibi unsurların matraha dâhil olduğu öngörülmüştür.*

Anayasa'nın 2. maddesinde belirtilen hukuk devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına dayanan, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adil bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık olan devlettir. Hukuk devletinde kanunların kamu yararı gözetilerek çıkarılması zorunludur. Kanun koyucu, Anayasa'ya ve hukukun genel ilkelerine aykırı olmamak kaydıyla her türlü düzenlemeyi yapma konusunda takdir yetkisine sahiptir.

Anayasa'nın 73. maddesinde, herkesin, kamu giderlerini karşılamak üzere, mali gücüne göre vergi ödemekle yükümlü bulunduğu, vergi yükünün adaletli ve dengeli dağılımının maliye politikasının sosyal amacı olduğu ve vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülüklerin kanunla konulması, değiştirilmesi veya kaldırılması gerektiği belirtilerek, hem yükümlüler hem de Devlet yönünden vergi ödevinin temel ilkeleri gösterilmiştir.

*Herkes tarafından yerine getirilmesi gereken bir yükümlülük olarak kabul edilen ve Devletin kamusal gereksinimlerini karşılaması için egemenlik gücüne dayanarak tek taraflı iradesiyle kişilere yüklediği bir kamu alacağı şeklinde tanımlanan verginin, anayasal sınırlar içinde salınıp toplanması zorunluluğu açıktır. Vergilendirmede genel kural, kanunla belirlenmiş konularda kişilerden vergi, resim ve harç alınmasıdır. **Kanun koyucu, Anayasa'ya aykırı olmamak koşuluyla, vergilendirilecek alanların seçiminde yetkili olduğu gibi bu vergilerin matrahlarına dâhil olan unsurları da belirleme yetkisine sahiptir.***

*İtiraz konusu kuralla, katma değer vergisinin matrahına vergilerin de dâhil olacağı öngörülmektedir. **Kural gereğince yürürlükteki mevzuat hükümlerine göre damga vergisi, özel tüketim vergisi ve 2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu hükümlerine göre alman yangın sigortası vergisi, eğlence vergisi, elektrik ve havagazı tüketim vergisi ile haberleşme vergisi gibi mal ve hizmet satışına bağlı olarak ortaya çıkan vergi, resim, harç, pay ve fon karşılıkları katma değer vergisi matrahına dâhil edilmektedir.***

*Başvuru kararında her ne kadar mal teslimi ve ithalatından alınan bir vergi üzerinden aynı karakterli başka bir vergi alındığı ileri sürülmüş ise de **mükerrer vergilendirmeden söz edilebilmesi için aynı kaynaktan, aynı yapıdan birden fazla vergi alınması gerekmektedir. Katma değer vergisi ile özel tüketim vergisinin her ikisi de harcamalar üzerinden alınmakla birlikte yapıları birbirinden farklıdır. Katma değer vergisi, malların ve hizmetlerin satışında oransal olarak alman bir işlem vergisi olup verginin konusu tüm mal ve hizmetlerin üretiminden tüketiciye intikaline kadar her üretim ve dağıtım aşamasında "katılan değeri"dir. Diğer bir deyişle katma değer vergisinde mal ya da hizmetin üretiminden***

tüketiciye kadar her el değıştirme aşamasında katılan değer vergilendirilmektedir. Özel tüketim vergisi ise 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu'na ekli dört adet listede yer alan Türk Gümrük Tarife Cetveli'nde tanımı yapılan mallardan bir defaya mahsus olarak alınmakta olup verginin konusu anılan Cetvel'de özel olarak sayılan mallardır. Dolayısıyla sözü edilen iki vergi türünün aynı kaynaktan alınsalar da YAPI İTİBARIYLA AYNI OLMADIKLARI anlaşıldığından mükerrer vergilendirmeden söz edilemez.

Öte yandan, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 262. maddesine göre, maliyet bedeli; iktisadi bir kıymetin iktisap edilmesi veyahut değerinin artırılması münasebetiyle yapılan ödemelerle bunlara bağlı tüm giderlerin toplamı şeklinde tanımlanmaktadır. Bu bağlamda katma değer vergisinin matrahına dâhil olan ve maliyet bedelini etkileyen taşıma, yükleme, boşaltma, ambalaj, sigorta, komisyon, faiz, erken ödemeler, müşterinin temerrüdü dolayısıyla yapılan ve müşteriye fatura edilen giderler, resim, harç, pay, fon karşılığı, fiyat farkı, prim, servis ücreti ve benzeri adlar altında sağlanan her türlü menfaat, hizmet ve değerler gibi vergiler de satılan malın maliyetine dâhil olan ve malın satış bedelini etkileyen unsurlardır.

Avrupa Konseyi'nin katma değer vergisi hakkında ortak kuralları belirleyen 28.11.2006 tarihli, 2006/112/EC sayılı Direktifi'nin 78. maddesinde de katma değer vergisi matrahının kapsamına, vergi, resim ve harçların dâhil edileceği öngörülmektedir. Dolayısıyla söz konusu kural sadece ülkemize özgü olmayıp katma değer vergisi hakkında uluslararası mevzuatta da benzer şekilde düzenlenmiştir.

Bu itibarla malın maliyetine dâhil olan ve malın satış bedelini etkileyen unsurlardan olan vergilerin de itiraz konusu kural gereğince katma değer vergisinin matrahına dâhil edilmesi, sistem bütünlüğünün bir gereği olup Anayasa'ya aykırı bir yönü bulunmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kural Anayasa'nın 2. ve 73. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir.

Anayasa Mahkemesi, 25.10.1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu'nun 24. maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde yer alan "...vergi..." sözcüğünün Anayasa'ya aykırı olmadığına ve itirazın **REDDİNE**, 25.12.2014 tarihinde **OYBİRLİĞİYLE** karar vermiştir.

5. SONUÇ

İmalat ya da ithalat aşamasında uygulanan ÖTV ile bu verginin de dahil edildiği fiyat üzerinden hesaplanan KDV, üretici ve tüketici fiyatlarının artmasına neden olmaktadır. ÖTV ve KDV yükü çok yüksek oranlarda seyretmektedir. Vergi gelirlerinin %70'inden fazla bir kısmının ÖTV ve KDV hasılatından oluşması vergi yapımızın tamamen dolaylı vergilere dayandığının bir göstergesidir. Ancak kısa vadede ÖTV oranları indirilemese dahi, hiç değilse, ÖTV üzerinden KDV hesaplanması uygulanmasına son verilmelidir. Bunun için KDV ve ÖTV kanunlarında değışiklik yapılması gerekmektedir. Böylece verginin vergisi olmayacak, tüketicinin ve dolayısıyla fiyatlar üzerinde ÖTV'nin KDV'si kadar az bir vergi yükü oluşacaktır.¹ Görüldüğü gibi, ÖTV'nin KDV matrahına dahil edilmesi ve ÖTV üzerinden de KDV hesaplanması (vergiden vergi alınması) işleminin eleştirilmesi uzun yıllardır söz konusudur.

¹ Mehmet Altındağ, "ÖTV'ye Tabi Ürünlerde Toplam Vergi Yükü ve ÖTV ile KDV'nin Fiyatlara Etkisi", Yaklaşım Dergisi, Ağustos 2006

Yazımızın “**özet**” kısmında kısaca yer verildiği üzere, bize göre haklı gerekçeler ile Anayasa Mahkemesine başvuru yapan İstanbul 2. Vergi Mahkemesinin iptal istemi, Anayasa Mahkemesinin yine yazımızın “**özet**” bölümünde kısaca açıkladığımız gerekçeleri ile **oybirliğiyle** reddedilmiştir. Anayasa Mahkemesinin bu kararı neticesinde, ÖTV'nin (ve tabii ki satış bedeline dahil edilen ya da dahil edilebilecek diğer tüm vergilerin) KDV Kanununun 24. Maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi gereği ve ÖTV Mevzuatındaki ilgili düzenlemeler kapsamında KDV matrahına dahil edilmesi zorunlu olup, aksi yöndeki eleştirel görüşler ve tartışmalar artık yersiz bir konuma gelmiş, neticelenmiştir denmesi mümkündür.

KAYNAKÇA

07.04.2015 tarih ve 29319 sayılı Resmi Gazete’de yayınlanan 25.12.2014 tarih ve E.2013/48 – K.2014/198 sayılı Anayasa Mahkemesi kararı

Mehmet Altındağ, “ÖTV’ye Tabi Ürünlerde Toplam Vergi Yüğü ve ÖTV ile KDV’nin Fiyatlara Etkisi”, Yaklaşım Dergisi, Ağustos 2006